

Overdenking voor de vesper Maandag 1 april 1996

Schriftlezing: Matteus 3, 1-17 (Water en vuur)

Water en vuur.

Wij mensen worden geboren uit het water.

Uit het vruchtwater van de moederschoot.

Uit het water van de doop.

Wij worden geboren uit het water en wij gaan door het vuur.

Een verbrandend vuur,

terwijl het koren wordt geoogst,

wordt het kaf verbrand

in een onuitblusbaar vuur.

Ieder boom die geen goede vrucht voortbrengt

wordt in dat vuur geworpen.

We worden in het vuur zelfs gedoopt, zegt Matteus. Niet allen met water en Heilige Geest maar ook met vuur.

Vuur wijst op gevaar.

Zoals Petrus, die zich warmt bij een vuurtje

en bij het licht van dat vuur komt er een slavin en door haar

laat Petrus zich verleiden om te zeggen, dat hij Jezus niet kent.

Het is het vuur waarin de goddelozen gedreven worden,

het hellevuur, de verblijfplaats van de vervloekten.

Al ons doen en laten moet door het vuur gaan, zegt Paulus,

zodat verteerd wordt wat niet past in het koninkrijk.

Het is het vuur, dat bezongen wordt in Openbaringen,

het verslindende vuur met de bijbehorende verstikkende rook.

Maar wij moeten ons niet bang laten praten, ook niet door bijbelschrijvers.

Want datzelfde boek Openbaringen zegt, dat de Zoon van God ogen heeft als vuurvlammen. En is ook niet de dageraad van de Heilige Geest zichtbaar gemaakt in tongen van vuur.

Wat is dan het positieve aan het bijbelse beeld van het vuur.

Het verzengende vuur behoedt ons denk ik voor de gedachte, dat God van alles door de vingers ziet.

Het idee dat er een hellevuur is behoedt ons voor hoogmoed, het vuur brengt ons op de weg van de vreze des Heren.

En het onuitblusbare vuur accentueert nog eens de macht van God, die toch ook de Meester is van het vuur.

Het grootste gevaar is, dat wij mensen het vuur ons toe-eigenen.

Da wij dood en verderf zaaien,

dat wij oordelen,

dat wij anderen het vuur toewensen

of zelfs in het vuur duwen.

Het vuur wijst ons op de grenzen die moeten eerbiedigen.
Zoals het water ons wijst op de eeuwige bron, waaruit wij leven.

Maar nooit mag het vuur, zoals beschreven in de bijbel ons angst aanjagen, want angst is niet onze raadgever.

Als mensen van Jezus worden wij gedreven door geloof, hoop en liefde.

En dan is het vuur geen angstig beeld meer,
maar dan ervaren wij de positieve kanten van vuur:

Dat het licht geeft in de nacht,
dat het warmte geeft in de kou,
dat het wilde dieren op een afstand houdt,
en dat de heilige Geest zich toont in het vuur.

Wij zijn geboren uit het water en gedreven door het vuur van de Geest.

Ik bid u toe in deze Goede Week: Een vurig en inspirerend geloof, dat bergen kan verzetten.

AMEN